

KVINNEFRONTENS HØRINGSUTALELSE

VEDRØRENDE PRESISERING AV GRENSA FOR SENABORTER

Helse- og omsorgsdepartementet har kommet med et forslag til endringer i abortforskriften §18 om å innskjerpe retten til senabort oppover til 22 uker (21 uker + 6 dager). Dette er Kvinnefrontens høringssvar.

«Etter utgangen av attende svangerskapsuke kan et svangerskap ikke avbrytes med mindre det er særlig tungtveiende grunner for det. Er det grunn til å anta at fosteret er levedyktig, kan tillatelse til svangerskapsavbrudd ikke gis» (§2 Lov om svangerskapsavbrudd).

Det fastslås ikke i paragrafen hva som ligger i begrepet levedyktig, men i forarbeidet til Ot.prp. nr.38 (1974-1975) sies det at «levedyktighet inntreer normalt en gang i tidsrommet 24. til 28. svangerskapsuke. Dersom det er aktuelt med svangerskapsavbrudd under den senere del av svangerskapet og det ikke er tale om å redde morens liv eller helse fra en overhengende fare, må nemnda, jfr. merknadene nedenfor til § 7, ut fra alle foreliggende opplysninger avgjøre om fosteret er levedyktig eller ikke. Kommer nemnda til at så ikke er tilfelle, kan den tillate svangerskapsavbrudd dersom det er særlig tungtveiende grunner herfor, jfr. foran. Tillater nemnda inngrep, bør dette utføres snarest mulig» (s.15).

Videre i forarbeidet legges det særlig vekt på at «Det overveiende flertall av de legale svangerskapsavbrudd innvilges i dag i henhold til abortlovens § 1, pkt. 1, «hensynet til kvinnens liv og helse». De tradisjonelle medisinske faktorer er kommet mer i bakgrunnen. Fordi den overveiende del av innvilgningene gis på indikasjon som ikke er av klar fysisk og medisinsk art, vil legene i sin avgjørelse måtte basere seg på utøvelsen av skjønn».

En skal altså kunne bruke skjønn i vurderingen av hensynet til kvinnes liv og helse og fosterets rettsvern. Ved å presisere grensa for senaborter slik det ble gjort i 2012, mener Kvinnefronten at muligheten for medisinsk personell til å utøve skjønn - i tilfeller ved senaborter - bortfaller. Vi mener videre at forslaget om å presisere eksakt 21+6 dager er en et forslag til presisering i feil retning. Forslaget har åpenbare svakheter; biologisk, metodologisk - og derfor også geografisk. Vi er enig med gynekologiprofessor Ole Erik Iversen ved Haukeland universitetssjukehus som kritiserer løsningen for å være en «skinnløsning». Klagenemnda for abort viser dessuten til at det ikke finnes forskning på at en har overlevelse før etter 23 uker. Selv for barn født mellom 23-24 veker er det ikke store sjanser for overlevelse. Ut fra de studiene som fins er overlevelseshraten kun på 11-16 % , og vil variere fra foster til foster. Altså vil mulighetene til å utøve medisinsk skjønn være vesentlig i vurderingen av å innvilge en senabort.

For oss er prinsippet om likebehandling for loven viktig, derfor er det viktig at ressursvake personer ikke må straffes for å ha oppdaget sent at de er gravide. Adgangen til senaborter er en beskyttelse for kvinner som sliter med rus, psykiatri, voldtekt eller som har blitt utsatt for incest. I slike spesielle tilfeller hender det at kvinner som ikke klarer å håndtere eget liv fortrengr graviditeten og/eller er ute av stand til å benytte systemer for abortsøknader.

Kvinnefronten mener derfor at det er et viktig kvinneverettslig prinsipp at abortnemndene får beholde den tidligere muligheten til å basere seg på utøvelsen av skjønn. Vi ønsker at grensen på fosterets levedyktighet som er satt til 22 uker i §18 fjernes, og at forslaget om å presisere grensa for senaborter ikke gjennomføres.

Arbeidsutvalget i Kvinnefronten

v/ organisasjonssekretær Madeleine Schultz